

தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் பரத்தமை

ஜோ. சாந்தமூர்த்தி அ. *

அ தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம்-608002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Whore of Tamil Literature

J. Santhamoorthy a,*

^a Department of Tamil, Annamalai University, Annamalai Nagar, Chidambaram-608002, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
santhamoorthysanthamoorthy31@gmail.com

Received: 27-11-2021
Revised: 25-02-2022
Accepted: 03-03-2022
Published: 14-03-2022

ABSTRACT

Tamil literature is made up of four strands charity, meaning, pleasure and home. The most important of them is a pleasure. It is in this pleasure that the Illness Regulations are taught about the Code of Life for the Human Clan. There is much talk about the prevalence of one of the Ainthinai in the association literature, not just the message of the leader and the nest in the associated literature. Tamil literature does not lead many women to live, even though one's marriage to a single person. So, the goats lived a life of a married man and a daughter of the other, the lover, the slum, the concubine. News about whore is known for its abundance in the literature of Neethi Nool, Thirumanthiram, Ettuthogai, Silappathikaram, and Tholkappiyam.

Keywords: Tamil literature, Neethi Nool, Silappathikaram, Documentary Novels

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு நெறியைக் கொண்டு உருவாக்கப்பெறுகிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை இன்பம் ஆகும். இந்த இன்பத்தில்தான் இல்லற நெறிகளை மனித குலத்திற்கான வாழ்வியல் நெறிகளை பற்றி கற்று தருவதாக அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவியின் ஊடலும், கூடலும் பற்றி செய்திகளை பேசுவது மட்டும் அல்லாமல் தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் மேற்கொள்கின்றான் என்பதை மருதத்திணையின் மூலமாக பேசுகிறது. இதற்கு தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், எட்டுத்தொகை நூல், திருமந்திரம், நீதி நூல்கள் போன்றவை ஆய்வுப் பொருளாகின்றன (Iankumaranar, 2018; Veerabadran, 2019; Panneerselvam, 2020). சங்க காலம் முதற்கொண்டே இன்று வரை பரத்தை என்னும் தொழில் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. பணத்தையும், பொருளையும் ஈட்டுவதையே நோக்கமாகக் கொண்ட பெண்கள் 'விலைமாதர் இல்லம்' என்ற பெயரில் பூப்படைந்த கன்னிகளை வைத்து இத்தொழிலை நடத்தி வருகின்றனர். பரத்தை என்னும் சொல் பெண்ணைக் குறித்தாலும் ஆண் மகனே காரணமாகவும் வாடிக்கையாளருமாக விளங்குகின்றான். இத்தகைய செயலில் ஈடுபடும் பெண்களை 'பரத்தை', 'தாசி', 'பொது மகளிர்', 'விலை மகள்', 'வேசி', 'விலைமாதர்', 'வரைவின் மகளிர்', 'கணிகையர்', 'கற்பற்றார்' என பல பெயர்களாகக் கொண்டு வழங்குவர் (Nirmaladevi, 2021; Jeevanandam, 2021).

தொல்காப்பியம்

தமிழில் கிடைக்கப் பெற்ற தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் பொருளதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது (Puliyur Kesigan, 2008).

“காதற் பரத்தமையர் காமக்கிழத்தியர்

பின்முறை வதுவை பெருங்குல கிழத்தியோன்
அண்ணமறிய அவை பெண்டிற்கும்”

இந்நூற்பா என்ன கூற வருகிறது எனில் காதற் பரத்தமைக்கும் காமக்கிழத்திக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை கூறுகிறது (Iankumaranar, 2018).

அதேபோல் மற்றொரு நூற்பாவான பொருளதிகாரத்தில் பரத்தையை நாடிச் சென்ற தலைவன், தலைவி பூப்படைந்த செய்தி அறிந்து, ‘பன்னிரெண்டு நாட்கள் பரத்தையைப் பிரிந்து தலைவியுடன் கூடி நிற்பான்’ என்ற செய்தியை கீழ்வரும் சூத்திரம் கூறுகிறது (Puliyur Kesigan, 2008).

“பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்

நீத்தகன்று உறையர் எண்மனார் புலவர்”

சிலப்பதிகாரம்

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம், தமிழில் முதல் காப்பியமாகத் திகழ்கிறது. கற்புக்கரசியான கண்ணகியை விட்டுப் பிரிந்து, பரத்தையான மாதவியுடன் காமம் கொண்டு புணர்ந்து மணிமேகலைக்கு தந்தையாகி, உடலால் பிரிந்து வினைப்பயனால் கொலை செய்யப்பட்ட கோவலனின் துயரைக் கேட்ட மாதவி பரத்தைத் தொழிலை விட்டகன்று மணிமேகலையோடு பௌத்த துறவியாகிறாள். இளங்கோவடிகள் நாவைக் காக்காத பரத்தையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் (Puliyur Kesigan, 2009).

“குரல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப் பரத்தரொடு

திரிதரு மரபின் கோவலன் போல

இளிவாய் வண்டினொடு இன்இள வேனிலொடு

மலய மாருதம் திரிதரு மறுகில்”

மேலும் பரத்தையரோடு கூடும் ஆண் மகனை காணும்போது இருவரும் காமனும் ரதியுமாகக் காட்சியளிப்பர் என்பதை,

“வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளரொடு

கொங்கலர் பூம்பொழில் குறுகினர் கென்றொர்

காமனும் தேவியும் போலும் ஈங்கு இவர்

ஆர்? எனக் கேட்டு ஈங்கு அறிகுவம் என்றே”.

நற்றிணையில் கூறும் பரத்தமை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதல் நூலாக வைத்து போற்றப்படும் நூலான நற்றிணையில் பரத்தமைக் குறித்துப் பல புலவர்கள் பாடியுள்ளனர் (Balasubramanian, 2011a).

தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து, பரத்தையுடன் கூடி வாழ்ந்து மீண்டும் தலைவியை நாடி வரும் தலைவனை தலைவி பழிப்பதாக அமைந்த பாடல்.

“ஐய! குறுமகட் கண்டிகும் வைகி
 மகிழ்நன் மார்பில் துஞ்சி, அவிழ் இணர்த்
 தேம் பாய் மராஅம் கமழும் கூந்தல்
 துளங்குஇயல் அசைவர கலிங்கம் துயல்வர
 செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசி மறுகில்
 பூப் போல் உண்கண் பெயர்ப்ப நோக்கி
 சென்றனள் - வாழிய, மடந்தை! - நுண் பல்
 சுணங்கு அணிவுற்ற விளங்கு பூணள்
 மார்புறு முயக்கிடை ஞெமிர்ந்த சோர் குழை
 பசம் பிணி வைகிய தோள் இணைக்
 குழைந்த கோதை கொடி முயங்கலளே”

பரத்தையை பிரிந்து வந்த தலைமகன், “யாரையும் அறியேன் என்றாற்குத் தலைவி சொல்லியது வாயிலாகப் புக்க தோழி தலைவிக்குச் சொல்லியது உம் ஆம்.”

இப்பாடல் தலைவனுக்கு தோழி அறிவுரை கூறியது போல் பரத்தையை மான் ‘இழை மகளிர்’ எனக் கூறியதாக பாடியுள்ளார்.

“கண்டனென் - மகிழ்ந! - கண்டு எவன் செய்கோ?
 பாணன் கையது பண்புடைச் சிறியாச்
 யாணர் வண்டின் இம்மென இமிரும்
 எர்தளு தெருவின், எதிர்ச்சி நோக்கி, நின்
 மார்பு தலைக்கொண்ட மாண்இழை மகளிர்
 கவலல் ஏருற்ற வெய்து வீழ் அரிப் பனி
 கால் எழுற்ற பைதரு காலை
 கடல்மரம் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி உடன் வீழ்பு
 பலர் கொள் பலகை போல
 வாங்க வாங்க நின்று ஊங்கு நிலையே”

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைவன் ‘யாரையும் அறியேன்’ என்று தோழி சொல்லியதாக கொற்றனார் தெரிவித்துள்ளார்.

இப்பாடல் சினத்துடன் இருக்கும் என்னை நீக்கி பரத்தையிடம் சென்று அருள் புரிவாயாக என்று சினந்து கூறுவதாக,

“முனிவில் பரத்தையை எந்துறந்த தருளால்”

என்று தொடங்கும் பாடல் வழியாக அறியலாம். மேலும், தலைவனாய் தூதனுப்பப்பட்ட தோழியிடம் பரத்தையோடு இன்புற்றிருக்கும் உடல் அழகினையும் கம்போதியார் வருணித்து பாடியுள்ளார் (Balasubramanian, 2011a).

குறுந்தொகை கூறும் பரத்தமை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான குறுந்தொகையில் பரத்தையின் தோற்றத்தையும் உடல் அழகினையும் கம்போதியார் வருணித்து பாடிய பாடல்,

“உழுந்துடைக் கழுந்தின் கரும்புடைப் பணைந்தோள்

நெடும்பல் கூந்தல், குறுந்தொடி மகளிர்

நலன் உண்டு துறந்தி ஆயின்

மிகநன்று அம்ம-மகிழ்ந நிள்துளே”

நின் பரத்தையர்க்கு நீ உற்ற குளுறவு நன்றாக இருந்தது என்று நகையாடித் தோழி வாயில் மறுத்தது (Balasubramanian, 2011b).

பரிபாடல் கூறும் பரத்தமை

‘ஓங்கு பரிபாடல்’ என்று புகழ்ப்பெறும் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான பரிபாடலில் பல பாடல்களில் பரத்தையரைக் குறித்து செய்திகள் இடம்பெறுகின்றன (Balasubramanian, 2011c). தன்னை விட்டு பிரிய என்னும் தலைவன் மேல் பரத்தையரின் நறுமணம் கமழுவதாகத் தலைவியின் கூற்றாக நல்லந்துவனார் பாடிய பாடல்,

“இனிமன்னும் ஏதிலர் நாறுதி ஆண்டுப்

பனிமலர்க் கண்ணரோ டாட நகைமலர்”

இப்பாடலில் பரத்தையரை ‘ஏதிலர்’ எனத் தலைவி கூறுவதாக புலவர் பாடியுள்ளார். மேலும் தனிமையில் வாடும் தலைவி தோழியிடம் “பரத்தையின் தோள் இன்பத்தைக் கண்டதால் தலைவன் என்னை துறந்துவிட்டான்” எனக் கூறுவதாக நல்வழுதியார் பாடிய பாடல்.

“நாணாள்கொல் தோழி நயனில் பரத்தையில்

தோள்நலம் உண்டு துறந்தா னெனஒருத்தி”

மேலும் தலைவி வருந்துவதற்கு காரணமான பரத்தையை ‘அழகால் வசியப்படுத்தும் மானைப் போன்றவளே!’ எனத் தோழிகள் கூறுவதாக நல்லந்துவனார் பாடிய பாடல்,

“வச்சிய மானே! மறவினை மாற்றுமக்கு”

ஆகிய பாடல்கள் பரத்தையைக் குறித்து செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றன (Balasubramanian, 2011c).

கலித்தொகை கூறும் பரத்தமை

‘கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி’ என்று பண்டைய சான்றோர்களால் புகழப்பட்ட பெருமைக்குரிய கலித்தொகையில் பரத்தையை நீங்கித் தன்னிடம் வந்த தலைவனை நோக்கி தலைவி கூறியதாக அமைந்த பாடல்.

“வேட்டோர் திறந்து விரும்பிய நின் பாகனும்

நீடித்தாய் என்று, கடாஅம் கடும் திண்தேர்

பூட்டு விடாஅ நிறுத்து”

என்ற பாடலில் பரத்தையை பிரித்தமையால் அவர்கள் வருந்துவார்கள். எனவே அவர்களது நலத்தை காப்பாயாக என்று தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது (Balasubramanian, 2011d).

முற்பகலில் ஒருத்திக்கும் பிற்பகலில் ஒருத்திக்கும் இன்பம் கொடுக்கக்கூடிய தலைவனை நோக்கி தலைவி சினந்து கூறுவதாக அமைந்த பாடல்.

“முன்பகல் தலைக்கூடி நண்பகல் அவள்நீத்துப்

பின்பகல் பிறர்த்தேரும் நெஞ்சமும் ஏழுற்றாய்”

பரத்தை மனை சென்று கழித்து இன்புற்று வந்த தலைவன் தன் தலைவியிடம் தான் கடவுள் தரிசனத்திற்குப் போய் வந்ததாகப் பொய் கூறித் தப்பிக்க முயல்வதாக அமைந்த பாடல்.

“வண்டுது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய

தண்டாத் தீம்சாயல் பரத்தை, வியல் மார்ப!

பண்டு, இன்னை யல்லைமன் ஈங்கு எல்லி வந்தீயக்

கண்டது எவன்? மற்ற உரை

நன்றும் தடைஇய மென் தோளாய் கேட்டவாயாயின்

உடனுறை வாழ்க்கைக்கு உதவி உறையும்

கடவுளர்கண் தங்கினேன்”

போன்ற பாடல்கள் மருத நிலத்தில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் ஊடல் நிகழ் பரத்தை காரணமாகின்றாள் என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது (Balasubramanian, 2011d).

அகநானூறு கூறும் பரத்தமை

அகப்பொருளைக் குறிக்கும் ‘அகம்’ என்னும் சொல்லை நூலின் பெயராகக் கொண்டுள்ள அகநானூற்றில் தலைவியைத் தனியே தவிக்கவிட்டுப் பரத்தையோடு இன்பம் அனுபவிக்க விரும்பி ஒப்பனை செய்துகொண்டு தெருவைக் கடக்கும் தலைவனைத் தனது பாடலில் கோசிக்க கண்ணனார் என்னும் புலவர்,

“நிரைதார் மார்பன் நெருதல் ஒருத்தியொடு

வதுவை அயர்தல் வேண்டிப் புதுவதின்

இயன்ற அணியன் இத்தெரு இறப்போன்”

பரத்தையின் உறவால் தலைவனோடு ஊடல் கொண்ட தலைவியிடம் உமது மகளின் எதிர்காலத்திற்காகவாவது ஊடலை மறந்து கூடல் கொள்வாயாக! எனத் தோழி அறிவுரை கூறுவதாக ஓரம்போகியார் பாடியுள்ளார்.

“தேர்தர வந்த தெரிஇழை நெகிழ்தோள்

ஊர்கொள் கல்லா மகளிர் தரத்தரப்

பரத்தமை தாங்கள்லோ இலனென வறிதுநீ

புலத்தல் ஒல்லுமோ? - மனைகெழு மடந்தை”

போன்ற அகப்பாட்டுகள் பரத்தமையை குறித்து செய்திகளை எடுத்துரைக்கின்றன (Balasubramanian, 2011e).

நாலடியார் கூறும் பொதுமகளிர்

உலகப்பொதுமறை என்று போற்றப்படும் நூல் திருக்குறளுக்கு பிறகு சமண முனிவர்கள் இயற்றிய நூலான நாலடியார் பெரும் சிறப்பு வாய்ந்த நூலாக போற்றப்படுகிறது. ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

என்பது போல நாலும், இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி என்ற பெரும் சிறப்பினைப் பெற்றது நாலடியார் ஆகும் (Puliyur Kesigan, 2010).

“விளக்கொளியும் வேசையர் நட்பும் இரண்டும்
துளக்கற நாடினவே றல்ல - விளக்கொளியும்
தெய்யற்ற கண்ணே அறுமே, அவரன்பும்
கையற்ற கண்ணே அறும்”

விளக்கினது ஒளியும் வேசையரின் நட்பும் கலக்கமின்றி நன்கு ஆராய்ந்தால், அவை தம் இயல்பில் வேறுபட்டவை அல்ல விளக்கின் ஒளி நெய் தீர்ந்த போது நின்றுவிடும். வேசையரின் அன்பும் பொருள் இல்லை என்ற போது இல்லாது போகும்.

“பாம்பிற்கு கொருதலை காட்டி ஒருதலை
தேம்படு தெண்கயத்து மீன்காட்டும் - ஆங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகளிர்தோள் சேர்வர்
விலங்கன்ன வெள்ளறிவி னார்”

விலங்கு மீன் தன்னைப் பிடிக்க வரும் பாம்புக்கு ஒரு பக்கத்தைக் காட்டும். மற்றொரு பக்கத்தை இனிய தெளிந்த நீரைக் கொண்ட பொய்கையில் உள்ள மீனுக்குக் காட்டும். அதுபோல பலரிடத்தும் அன்பு காட்டும் செயலையுடைய வேசையரின் தோள்களை விலங்குகளைப் போன்று அறிவற்ற மூடர்கள் சேர்வார்கள்.

“உள்ளம் ஒருவன் உழையதா, ஒண்ணுதலார்
கள்ளத்தால் செய்யுங் கருத்தெல்லாந் - தெள்ளி
அறிந்த விடத்தும் அறியாராம் பாவம்
செறிந்த உடம்பி னவர்”

தம் மனம் ஒருவரிடத்தே இருக்க வேசையர் வஞ்சமாக அன்புடையவர் போன்ற என்னும் எண்ணம் முழுவதையும் தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்த போதும் தீவினை மிகுதியாகவுடையவர் உண்மை அறியமாட்டார் என்று நாலடியார் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார் (Puliyur Kesigan, 2010).

திருக்குறள் கூறும் வரைவின் மகளிர்

உலகத்தின் தலை சிறந்த நீதி நூல் தமிழில் உள்ளது போல் வேறு எந்த மொழியிலும் கிடையாது என்று இத்தாலிய பேரறிஞர் வீர்மா முனிவர் அவர்கள் அழுத்தமாய் திருக்குறள் என்றார்.

‘அகரத்தில் தொடங்கி னகரத்தில் முடியும் திருக்குறள் இன்றுவரை சிகரத்தில் தான் இருக்கிறது’ என்று இந்நூலின் பெருமை வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பொருள் மேல் ஆசையுடைய பொதுமகளின் இனிமையான சொல்லாது ஒருவற்கு துன்பத்தை தரும். அவை பின்வருமாறு.

“அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும்”

எனக் கூறி வள்ளுவர் அவர்களைத் தழுவி அடையும் இன்பமானது உயிரற்ற பிணத்தை தழுவி அடையும் இன்பத்துக்கு ஒப்பாது என பின்வரும் குறளால் குறிப்பிடுகின்றனர் (Varadharasan, 2004).

“பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ அற்று”

ஓழுக்கத்தோடு முறையாக வாழாத வேசியரின் மென்மையான தோள்கள் சிறப்பில்லாத இழிந்த மக்கள் தாமே சென்று சிக்கிக் கொள்ளும் புகை சேறு போன்றதாகும்.

“வரைவிலா மாணிழையார் மென்தோள் புரையிலாப்

புரியர்கள் ஆழும் அளறு”

எனக் கூறி வள்ளுவர் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார் .

திருமந்திரம்

சைவத் திருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையாக விளங்கும் திருமந்திரத்தை இயற்றிய பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவரான திருமூலர் பரத்தையரைக் குறித்த செய்திகளைப் பொருட்பெண்டிர் என்ற தலைப்பில் குறிப்பிடுகிறார் (Thirumoola Nayanar, 1987).

“ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே

காத்த மனையாளைக் காமுறும் காளையர்

காய்ச்ச பலாவின் கனிஉண்ண மாட்டாமல்

ஈச்சம் பழத்துக்கு இடர்உற்ற வாரே”

என்ற பாடலில் வீட்டில் மனைவியிருக்க வேறொரு பெண்ணை நாடிச் செல்வது வீட்டில் பழுத்த பலாவை மறுத்து எங்கோ காய்ந்த ஈச்சம் பழத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவதிப்படுவது போன்றதாகும் எனக் கூறுகிறார் (Thirumoola Nayanar, 1987).

“இயலுறும் வாழ்க்கை இளம்பிடி மாதர்

புயலுறும் புல்லின் புணர்ந்தவ ரேயினும்

மயலுறும் வானவர் சாரஇரும் என்பார்

அயலுறப் பேசி அகன்றொழிந் தாரே”

என்ற பாடலில் பொருளையே விரும்பும் பொது மகளிர் பொருளுடைய செல்வரை ‘வானுலகத் தேவர்’ என்னும் பொருளற்றவரை தொலைத்து ‘போ’ என்று கூறும் இயல்பையுடையவர்கள் எனக் கூறுகின்றார்.

முடிவுரை

தொல்காப்பியமும் எட்டுத்தொகை நூல்களும் பரத்தையரின் வாழ்க்கை முறையையும், அவர்களால் தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் ஏற்பட்ட ஊடலையும் கூறுகின்றன. அறநூல்களும் பக்தி நூலான திருமந்திரமும் பரத்தையரின் தொழிலை பழித்துக் கூறுகின்றன. முத்தமிழ் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் பரத்தை குலத்தையே ஒழித்து துறவிகளாக்கிப் பாடுகிறது. இவ்வாறு காலத்திற்கேற்ப கருத்துக்களைக் கூறிய தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற முறையே போற்றுவதலுக்குரியது என்பதை அறியமுடிகிறது.

References

- Balasubramanian, Ku, Ve., (2011a) Natrinai Mulamum Uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
 Balasubramanian, Ku, Ve., (2011b) Kurunthogai moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
 Balasubramanian, Ku, Ve., (2011c) Paari padal moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
 Balasubramanian, Ku, Ve., (2011d) Kalithogai moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.

- Balasubramanian, Ku, Ve., (2011e) Agananooru moolamum uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.
- Ilan Kumaranar, U.A., (2018) Tolkappiyam – Thelivurai, Fourth Tamil Sangam, Madurai, India.
- Jeevanandam, S., (2021) Devadasi System and its Caste Dynamics, International Research Journal of Tamil, 3(3), 89-96.
<https://doi.org/10.34256/irjt21312>
- Nirmaladevi, R., (2021) Prostitution Life and Prosperity in Epics. International Research Journal of Tamil, 3(1), 174-180.
<https://doi.org/10.34256/irjt21119>
- Panneerselvam, K., (2020) Prevention of Harlotry through Tamil Epics, International Research Journal of Tamil, 2(3), 100-105. <https://doi.org/10.34256/irjt20311>
- Puliyur Kesigan, (2008) Tholkappiamum Thelivuraiyum, Aruna Publication, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2009) Silappathigaram Mulamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2010) Naladiyar Thelivurai, Manivaasagar Pathippagam, Chennai, India.
- Thirumoola Nayanar, (1987) Thirumanthiram, Tirunelveli Thennindia Saiva Sithantha Noorpathippu Kazhagam, Chennai, India.
- Varadharasan, Mu., (2004) Thirukkural Thelivurai, The South India Saiva Siddhantha Works Publishing Society, Tinnevely, India.
- Veerabadran, R., (2019) uuDal in Sangam literary traditions, International Research Journal of Tamil, 1(2), 14-22.
<https://doi.org/10.34256/irjt1922>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License